

Warszawa, dnia 30 sierpnia 2012 r.

Rzecznik Prasowy
Komendanta Głównego Policji
RP-209/2012

2012-08-30
kint

FUNDACJA PANOPTYKON

Szanowni Państwo

Uprzejmie informuję, że w związku z pismem z dnia 20 lipca 2012 r., w sprawie wprowadzenia ogólnych wytycznych regulujących zasady udostępniania nagrań z telefonów alarmowych, zwróciłem się do Biura Prawnego KGP o opinię prawną.

Zgodnie z nią, stosownie do przepisu par.7 zarządzenia nr 1144 Komendanta Głównego Policji z dnia 2 listopada 2004 r. w sprawie metod i form wykonywania w Policji zadań w zakresie legislacji, pomocy prawnej i informacji prawnej - wytyczne są aktami nadzoru wydawanymi przez Komendanta Głównego Policji i z jego upoważnienia, przez kierowników komórek organizacyjnych KGP w celu wyjaśnienia treści aktów normatywnych i instruktażu co do sposobu ich stosowania.

W opinii Biura Prawnego w przedmiotowej kwestii sprawa jest oczywista, zaś sposób działania rzeczników prasowych może być wypracowany w ramach Zespołu Prasowego KGP, którego zadaniem jest realizacja polityki prasowo-informacyjnej KGP, koordynowanie i udzielanie pomocy merytorycznej jednostkom organizacyjnym Policji w kontaktach ze środkami masowego przekazu.

Opracowany w KGP pogląd prawny na tę kwestię zakłada, że każdorazowa decyzja o publikacji nagrań rozmów telefonicznych prowadzonych przez tzw. linie alarmowe: 112 i 997, zawierających jakiegokolwiek dane osobowe osób kontaktujących się z Policją, powinna być poprzedzona pisemną zgodą osoby lub osób, których nagrania dotyczą. W sytuacji natomiast, gdy nieuzasadnione jest publikowanie nagrania zawierającego dane osobowe osób dzwoniących lub gdy nie jest możliwe uzyskanie takiej zgody, niezbędna jest wówczas taka modyfikacja materiału (tzw. anonimizacja), aby publikowane nagrania uniemożliwiały identyfikację osoby dzwoniącej lub innych osób (poza policjantem).

Wskazać w tym miejscu można orzecznictwo Sądu Najwyższego, według którego rozpoznawalność oznacza możliwość identyfikacji osoby przedstawionej przez osoby trzecie. Musi to być na tyle duża grupa ludzi, aby było można mówić o „uniwersalnej rozpoznawalności”. Nie może ona ograniczać się do wąskiego kręgu znajomych i najbliższych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2003 r., sygn. Akt IV CKN 1819/00).

Mając powyższe na uwadze przesłałem do wszystkich komend wojewódzkich Policji przedmiotową opinię, celem zapoznania z nią wszystkich oficerów prasowych Policji.

**RZECZNIK PRASOWY
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

insp. dr Sokołowski